

# מסכת תרומות

## פרק ז

א. האוכל תרומה מזיד, משלם את הקרן ואינו משלם את החמש.

התשלומין חלין, אם רצה הכהן למחל, מוחל:

ב. בת כהן שנשאת לישראל ואחר כך אכלה תרומה, משלמת את

הקרן ואינה משלמת את החמש, ומיתתה בשרפה. נשאת לאחד

מכל הפסולין, משלמת קרן וחמש, ומיתתה בקנק, דברי רבי מאיר.

וחכמים אומרים, זו וזו משלמות את הקרן ואינו משלמות את

החמש, ומיתתן בשרפה:

ג. המאכיל את בניו קטנים, ואת עבדיו בין גדולים בין קטנים,

האוכל תרומת חוצה לארץ, והאוכל פחות מכזית תרומה, משלם

את הקרן, ואינו משלם את החמש. והתשלומין חלין, אם רצה

הכהן למחל, מוחל:

ד. זה הכלל, כל המשלם קרן וחמש, התשלומין תרומה, אם רצה

הכהן למחל, אינו מוחל. וכל המשלם את הקרן ואינו משלם את

החמץ, התשלומין חליו, אם רצה הכהן למחל, מוחל:

**ה.** שתי קפות, אחת של תרומה ואחת של חליו, שנפלה סאה תרומה לתוך אחת מהן ואין ידוע לאיזו מהן נפלה, הרי אני אומר, לתוך של תרומה נפלה. אין ידוע איזו היא של תרומה ואיזו היא של חליו, אכל אחת מהן, פטור, והשניה, נוהג בה כתרומה, וחיבת בחלה, דברי רבי מאיר. רבי יוסי פוטר. אכל אחר את השניה, פטור. אכל אחד את שניהן, משלם כקטנה שבשניהן:

**ו.** נפלה אחת מהן לתוך החליו, אינה מדמעטן, והשניה, נוהג בה כתרומה, וחיבת בחלה, דברי רבי מאיר. ורבי יוסי פוטר. נפלה שניה למקום אחר, אינה מדמעטן. נפלו שניהן למקום אחד, מדמעטות כקטנה שבשניהן:

**ז.** זרע את אחת מהן, פטור, והשניה, נוהג בה כתרומה, וחיבת בחלה, דברי רבי מאיר. ורבי יוסי פוטר. זרע אחר את השניה, פטור. זרע אחד את שניהן, בדבר שזרעו כלה, מתר, ובדבר שאין זרעו כלה. אסור: